

18
72 | 45 | 20
17

А Н Н О

ДИЗАЙН ТА ОСНОВИ АРХІТЕКТУРИ

МАТЕРІАЛИ І ТЕЗИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ДО 145-РІЧЧЯ КАФЕДРИ
ДИЗАЙНУ ТА ОСНОВ АРХІТЕКТУРИ
ІНСТИТУТУ АРХІТЕКТУРИ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
"ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА"
28 грудня 2017

ЛЬВІВ

УБК

ISBN

Матеріали і тези Всеукраїнської наукової конференції, присвяченої 145-річчю кафедри дизайну та основ архітектури Національного університету «Львівська політехніка» / під заг. ред С. Лінди. - Львів, 2017. - 134 с. + 40 іл.

*Відповідальний редактор
С. Лінда*

*Верстка
Густей Уляна*

МАТЕРІАЛИ

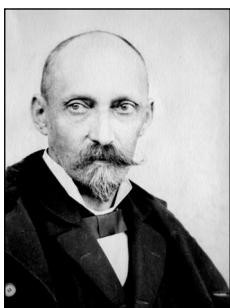
**ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ 145-РІЧЧЮ
КАФЕДРИ ДИЗАЙНУ
ТА ОСНОВ АРХІТЕКТУРИ
ІНСТИТУТУ АРХІТЕКТУРИ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»**

Тетяна Клименюк

к. арх., доцент

Кафедра дизайну та основи архітектури,
Національний університет «Львівська політехніка»

ЕДГАР КОВАЧ ТА ЙОГО ТВОРЧІСТЬ (1849 - 1912)

E. Ковач

Е. Ковач народився 27 вересня 1849 р. в с. Карапчін на Буковині, в угорській родині Антонія Ковача, депутата Галицького Сейму до державної Ради у Відні, виховувався разом зі старшими братом Наполеоном і сестрою Альмою. Початкову школу майбутній зодчий відвідував у Чернівцях, де в вільний від науки час навчався основам рисунку та мальарства у живописця професора Михайла Годлевського (1859-1866). Вищу освіту Ковач їде отримувати спочатку до Львова (1867-1868 академічний рік навчається архітектури у львівській Технічній академії, назва Львівської політехніки до 1877 р.). Через рік він навчається в Віденській академії мистецтв на курсі історичного живопису. У 1870-1872 рр. є слухачем лекцій професора Готфріда Земпера в Вищій технічній школі Цюриха. В 1872 р. отримує диплом архітектора і влаштовується асистентом до архітектурно-проектного ательє Карла фон Гасенауера і Готфріда Земпера. Ательє на той час займалось проектуванням будівель, віденського району Гофбург. Під час праці в майстерні Земпера у 1872-1888 рр. продовжує студіювати у Віденській політехніці та є співпрацівником на будівництві замкових музеїв, театрів, цісарського замку в Лайнзі та пам'ятника Гріллпарцера. Одночасно з роботою в ательє, викладав рисунок у місцевій Школі будівельних ремесел (1877-1889). У ті ж роки був членом віденського Клубу архітекторів де виставляв свої картини та проекти. А вже у 1891 р., у тому ж Клубі читав лекції про перспективу в живописі. У 1889 р. Е. Ковач переходить працювати в майстерню професора Фердинанда Кіршнера, де підвищує кваліфікацію, після чого отримує широке визнання у вищих колах. З 13 квітня 1895 р. керує Державною Промисловою школою в Закопаному, яка була заснована у 1878 р. Посаду директора Ковач обіймав до 1900 р., в цей час захоплювався декоративним мистецтвом, розвивав, стилізував і пропагував закопанські мотиви, які

він називав просто «закопанським способом». У той самий час група львівських та краківських художників та скульпторів проголосили маніфест, сформований Станіславом Віткевичем, про народний закопанський стиль.»

У 1901 р. Е. Ковач переїздить до Львова, де продовжує пропагувати «закопанський спосіб».

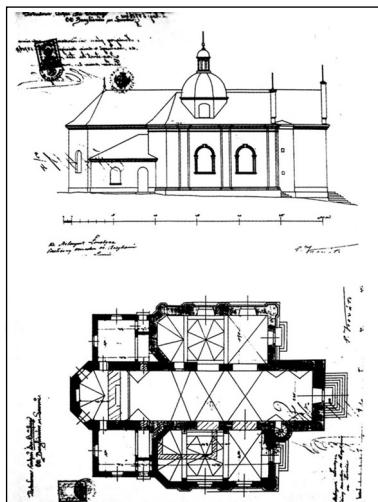
24 листопада 1901 р. Е. Ковач, за ціарською постановою, отримує звання звичайного професора архітектури (найвищий науковий ступень) у Львівській політехнічній школі. У 1903/04 н. р. – 1905/06 н. р. був деканом факультету архітектури, а у 1906-1907 рр. – обраний ректором Львівської політехнічної школи. Одночасно виконував обов'язки куратора Спілки студентів, заснованої у 1903 р.

У 1907 р. Е. Ковач виходить на пенсію в зв'язку з погіршенням стану здоров'я. Е. Ковач на протязі багатьох років зібрав багату бібліотеку творів по архітектурі і мистецтву, яку передав Товариству Приятелів Наук у Перемишлі. Кілька книжок залишилося у бібліотеці Оссолінських. Колекції своїх картин (панорами Закопаного), проекти інтер'єрів павільйонів Галичини на виставці у Парижі (1900 р.) передав Політехнічному товариству. Е. Ковач був активним членом багатьох асоціацій, як фахових так і наукових, а також членом-кореспондентом товариства Консерваторів Східної Галичини. Був кавалером ордену Залізної Корони.

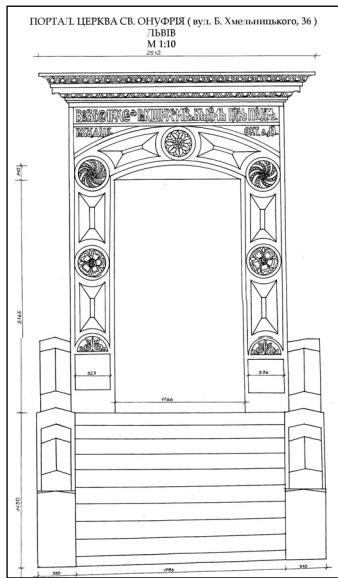
Пішов з життя 4 червня 1912 р., похований на Личаківському цвинтарі у Львові.

Праці Едгара Ковача

У 1889-1894 рр. Едгар Ковач, як асистент Кішнера, брав участь у впроваджених Кішнером та Газенауером роботах по консервації об'єктів. У 1893 р. Е. Ковач був керівником реставраційних робіт які проводились у костелі Бернабітів в Маріягільфі у Відні, де за його проектом було відновлено інтер'єр. Цього ж року було

План добудови додаткової нави церкви святого Онуфрія у Львові (1902).
Архітектор Едгар Ковач.

Портал церкви святого
Онуфрія у Львові на вулиці
Б. Хмельницького, 36.
Обмірне креслення 2003 р.

ком: «Nadliczbowy», «Ostatni goście», та
«Sztuka budownicza».

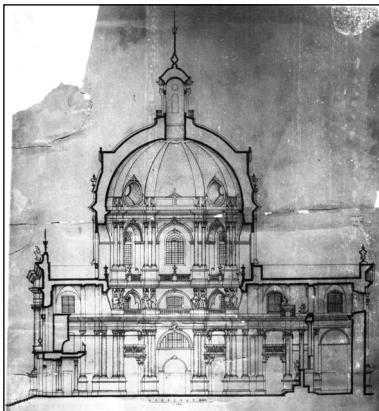
В 1900 р. на Всесвітню виставку в Парижі Е. Ковач запроектував оформлення відділу Галичини в павільйоні Австро-Угорщини, в основу його декору закладено закопанські мотиви. За цей проект він був нагороджений золотою медаллю. В 1901 р. у Львові відбулася виставка його авторських проектів віденських часів, оригінальних рисунків до публікацій «Закопанський спосіб» і також картин олією Серед творів, втілених у Львові у 1901-1902 р. проект аптеки «під Угорською Короною» (пл. Соборна, 1). Інтер'єр аптеки, виконаний у небарочному стилі, частково зберігся. Деталі інтер'єру виконані з дерева та

відреставровано віденський костел Св. Михаїла згідно проекту Е. Ковача.

У 1894 р. Е. Ковач розпочав відновлення палацу Герберстена, потім виконує ескізи керамічних виробів на замовлення до Англії, для прядині в Ліоні, проект інтер'єру на замовлення різьбяра Адольфа Шилі, ескізи декорацій на замовлення маляра Гайзерера, ескіз придворного театру в Дармштадті, план та проект інтер'єру палацу Литизова тощо. У 1875 р. брав участь у конкурсі на проект споруди Галицького Сейму у Львові та Сілезького музею у Вроцлаві. В співпраці з іншими архітекторами Е. Ковач виконав проект впорядкування району «Stubenhorvietel» у Відні, також архітектурний проект моста в Рештці, проект великої криниці «Engelbrueunen» на р. Вінцайль. З живописних праць Е. Ковача варті уваги твори, виконані у співавторстві з Мак-Сомом Леві-

Вівтар, проект Е. Ковача,
калька, олівець, акварель,
71,5 x 46 см.

Розріз Домініканського собору у Львові, виконав Кшивоблоцький, керівник Е. Ковач, папір, туш, 72,5 x 61 см.

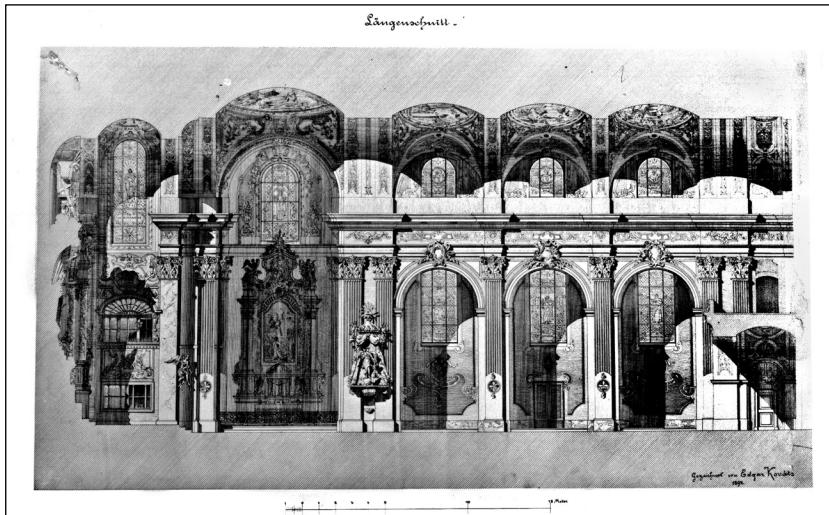

Добудова нового крила та каплиці при Виховному закладі оо. Єзуїтів у Хиркові, проект Е. Ковача, папір, туш, 62,5 x 83,5 см, 1906 р.

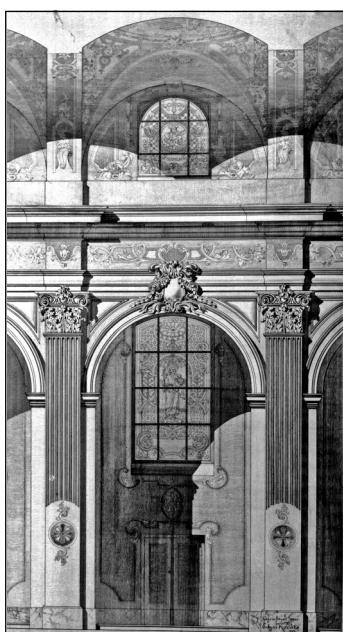
доповнені кованими гратами. Меблі оздоблені латунною фурнітурою, мають орнаментальне травлення на склі дверцят. Акцентом композиції є годинник у різьблений оправі.

Перспектива палацу Врановичані, графіка Е. Ковача, картон, туш, 51,5 x 62,5 см, 1894 р

Повздовжній розріз інтер'єру церкви в Маріахілф, графіка Е. Ковача,
картон, туш, 54,5 x 80,5 см, 1894 р.

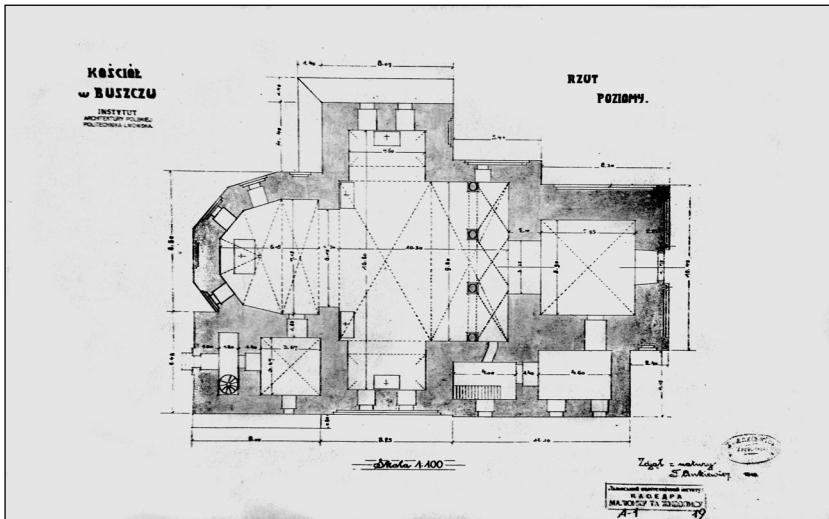

У 1902 р. Е. Ковач брав участь у першій виставці польського Товариства Прикладного Мистецтва у Національному музеї у Кракові, презентуючи проекти чудово декорованих піаніно для фірми Kerntopf i Syn у Варшаві.

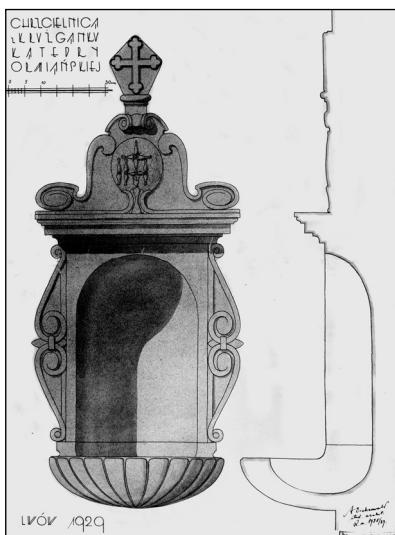
У 1900-1906 рр. реставрував церкву ордену Василіанів у Жовкові, запроектував будівлю Конвікту чернечого ордену Єзуїтів у Хиркові і внутрішній декор греко-католицької церкви у Дрогобичі.

У 1895 р. у львівському костелі Домінікан розпочалася ґрунтовна реставрація, під час якої був отинкований фасад храму; було перебудовано ліхтар на куполі (за проектом

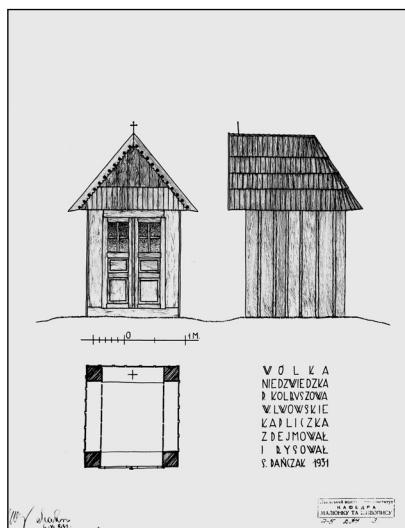
Фрагмент інтер'єру церкви в Маріахілф, графіка Е. Ковача,
картон, туш, 82 x 58,5 см, 1894 р.

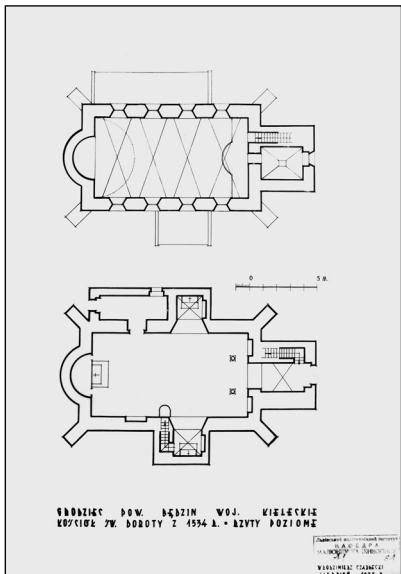
Обмірні креслення костелу в Бушчі, 1910 р.

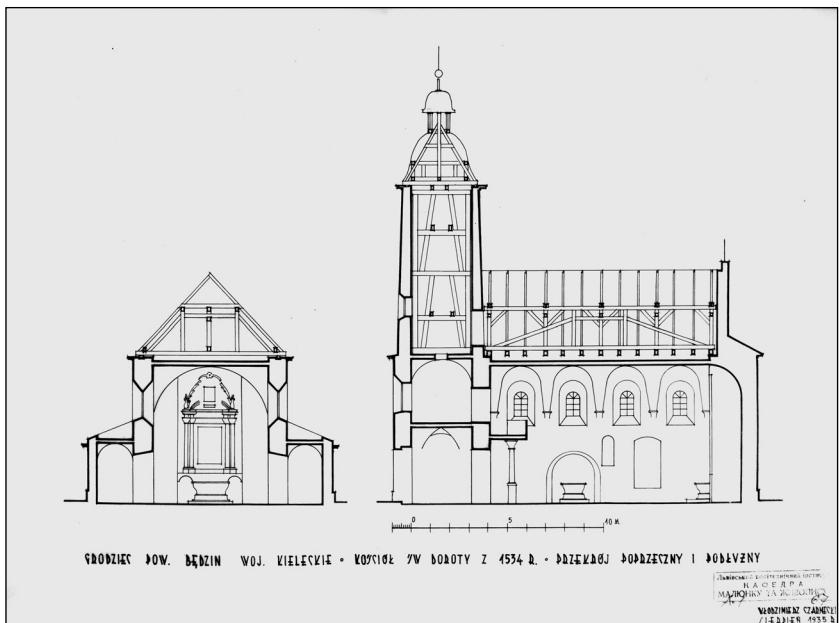
Обмірні креслення хрестильниці в галереї Вірменської церкви, 1929 р.

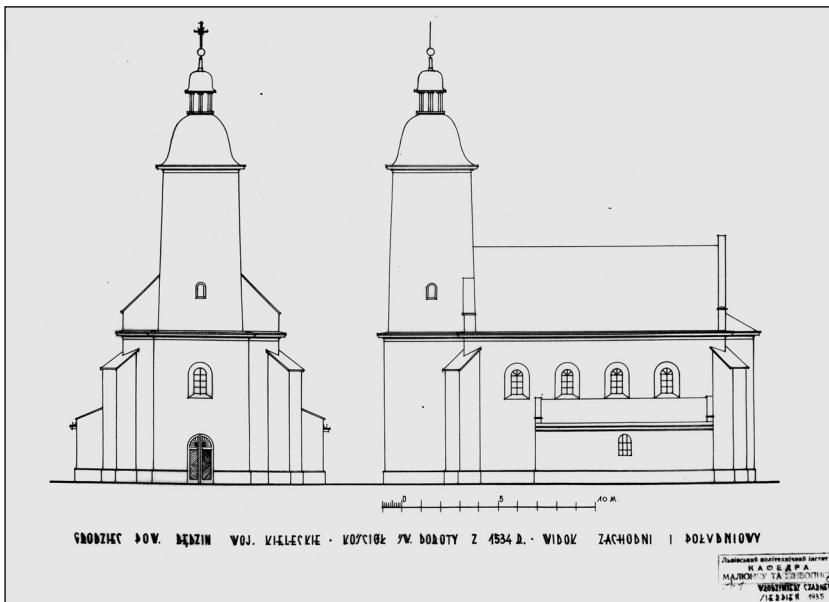
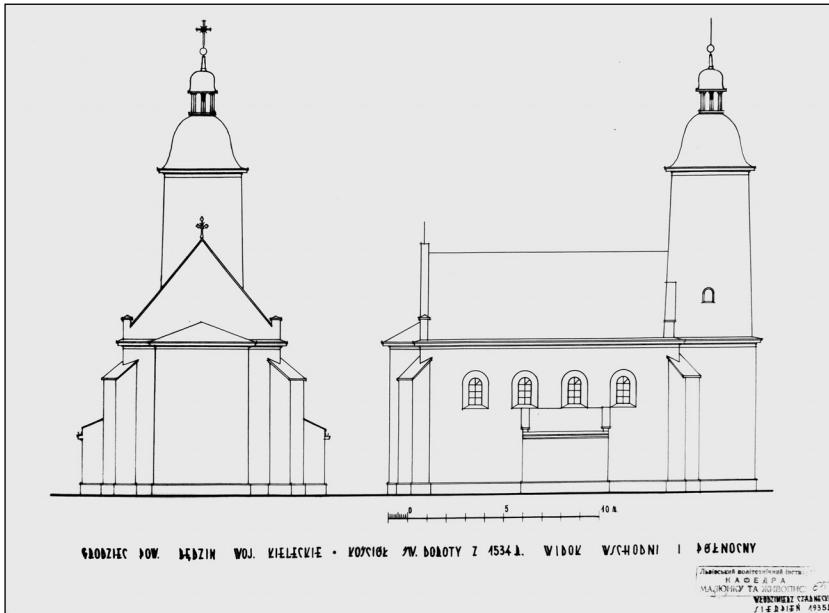

Обмірні креслення каплички на Вульці Недвєдзькій, 1931 р.

Обмірні креслення костелу у Гродку, 1935 р.

**МАТЕРІАЛИ І ТЕЗИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ,
ПРИСВЯЧЕНОЇ 145-річчю
КАФЕДРИ ДИЗАЙНУ ТА ОСНОВ АРХІТЕКТУРИ
ІНСТИТУTU АРХІТЕКТУРИ
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»
28 грудня 2017 р.**

Видавництво Львівської політехніки
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи Дк № 4459 від 27.12.2012 р.

вул. Ф. Колесси, 4, Львів, 79013
тел.: +38 032 25 82 146, факс: +38 032 25 82 136
vlp.com.ua, ел. пошта: vmr@vlp.com.ua